

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zyschrif für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 20 (1958)
Heft: 1

Artikel: D Grosmueter verzellt vom aalte Sant Galle
Autor: [s.n.]
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-187283>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 09.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Us em «Aalte Maartplatz»

D Grosmueter verzellt vom aalte Sant Galle

Uf em Maart onne lauft jetz numme vil, und d Gmüeslere hand sich fescht iigmummelet i Jacke n und Halstüecher und Kabuze. Do choont grad en Schneeschlette z fahre. S Gröll töont häll zum Fenschter ufe, und me secht de Schnuuf vo de Roß i dr chaalte Loft. De Schlette bliibt stoh bi dem grooße n offne Loch zwöschet em Gmüesmaart und em Obschmaart. Uf dr andere Site stoht au scho en Schlette. De Holzteckel ischt ewäag, und en Stroßemaa mues uppassee, daß niemert em Loch z nööch choont. Grad jetz jagt er wider e paar Buebe fort, wo erni Gwöndernase wend zvorderscht haa. Wie gäärn lueg i em Schneeablade zue! Zeerscht springed d Fuermanne vom Bock; ein leit jedem Roß e bruuni Wuletecki über de Rogge. Denn fanged s aa, vo däre hööche Schneeladig vo onne häär abzgrabe. Es chollered ganzi Rötsch obenabe n und verschwindet i dr Tüüffi. Nochane weerds schwiriger, und die Manne hand fescht z schaffe, bis si so wiit send, daß ein cha n uf de Wage n ufe und vo obe häär de Schnee abeschufle. Onderdesse n ischt dr ander Schneeschlette läär woorde n und fahrt ewäag; aber es stoht scho wider e Fueder bereit.

«Grosmueter, wohee goht denn eigelech ale dä Schnee?»

«In Iirabach abe. Weischt, dä flüüft doo onder dr Stadt dore und denn i d Steinach.»

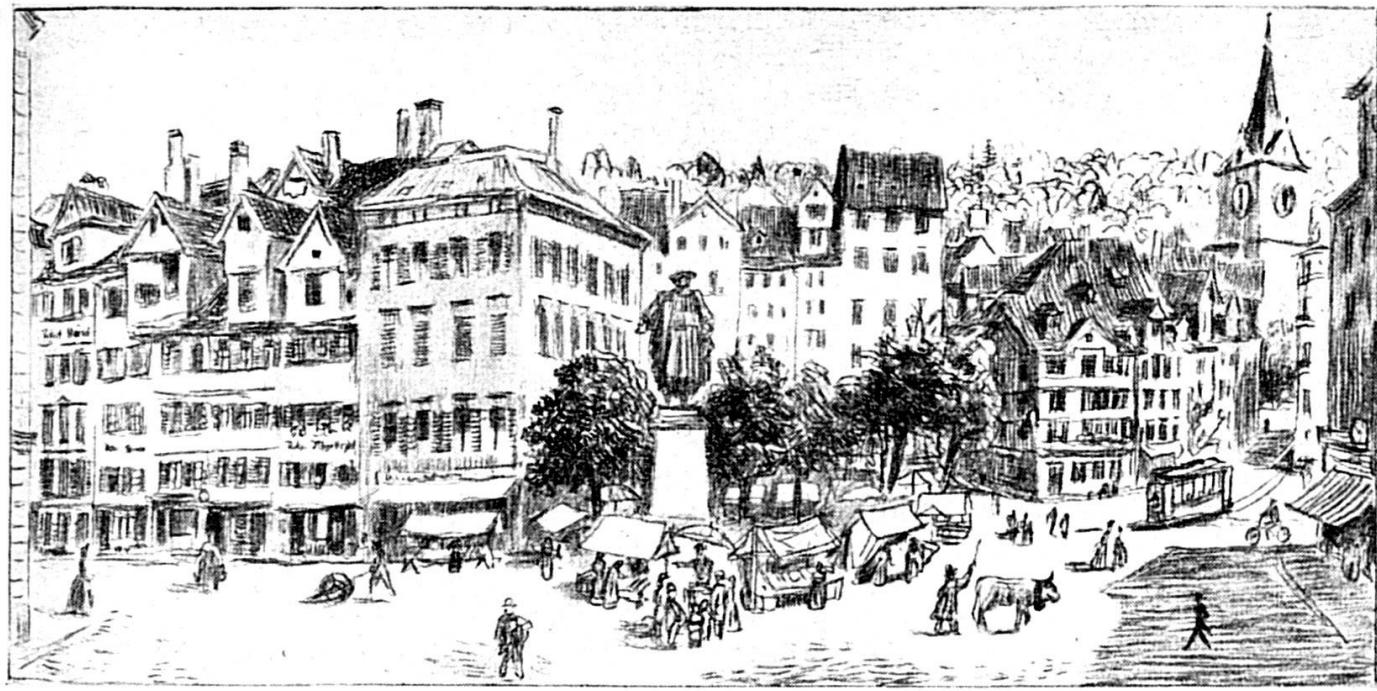
Jetz choont mer in Sii, wie mi emool bim Versteckismache n e Nochberschind mitgnoo hät i n en Chäller abe, näbet dr «Tuube», und doo hät me hendereme n Isegitter e tankels, uuheimlechs Wasser gsäche flüüße.

«Chascht du di no erinnere, daß dä Bach offe dor d Stadt ischt?»

«Nei, daas nööd; aber en chline Wasserlauf ischt d Neugaß doraab choo. Döt hammer als Schuelerchind öppe n üseri Lineääl obe n ineloo und denn onne bim Räche wider usegfischet. Da Bächli ischt denn dor e n engs Gäßli, öppe döt, wo jetz s Huus vo Bidermaas stoht, gäge de Maartplatz gflosse und denn in überwölbte n Iirabach ine.»

«Worom hät me dää denn zueteckt?»

«Weischt, ganz früener ischt er e Stock wiit im aalte Stadtgrabe gflosse. Aber d Stadt ischt halt gwachse; di aalte Muure send ere z eng woorde. Me hät die Hüser paut, wo du gägenöber sechscht, am Rendermaart henne, und denn au d Engelgaß — s Hopsgermoos hät me dem Quartier vor aalte Zite gsait — und d Metzgergaß und d Hüser om d Sant-Mange-Cherche n und oms Katriinechlooschter omme, und me hät e n anderi Muur om dä neu Stadtteil müese baue. Doozmool hät me de Iirabach überwölbzt und de aalt Stadtgrabe n usgföllt, und s hät dä ebe Maartplatz ggee. Das ischt scho vor e paar hondert Johre gschäche. Aber no i miner Juget hät dä Platz anderscht usgsäche. Bömm häts wiit und breit e keini gchaa, und doo onne, wo jetzt de Gmüesmaart ischt, doo isch s Chornhuus gstande, und wiiter henne, wo d Obschtstend send, di aalt Metzg. Und lueg, doo, wo s Aaläagli ischt, doo häts e ganzi Zilete Gebüü gchaa: d Stadtkanzlei

Am aalte Maartplatz z Sant Galle

Theo Glinz, 1957

und de Stroofftorm, s aalt Roothuus, s Zunfthuus vo de Schmeede und denn s aalt Maarttoor. Das ischt am ‚Roote Huus‘, zonderscht a dr Maartgaß, aapaut gsii, wo jetz Bardis send.»

I bi mi so gwöhnt a dä offe Maartplatz, daß i mer eh gäär nöd guet cha n anderscht voorstelle: i zwei Teil trennt dor e langi Hüserreie und eerscht no überbaut mit dr Metzg und em Chornhuus.

I luege uf dä frei Platz abe, wo n i so gäärn ha. Di eerschte Liechter brenned i de Hüser ringsom, und doo choont grad de Latäärnenaazönder i sim tunkle Peleriinemaantel, mit dr lange Stange n über dr Achsle. Obedraa häts en chline Hoogge zum is Gaashehnli iiheenke und denäbet inere Chapsle n e Füürli, wo denn öberespringt. Er stapfet zur Gaaslatäärne vor üserem Huus, zöndt si aa und goht denn wiiter, vo einer Latäärne zur andere. D Manne send jetz fascht fertig mit em Ablade vo dem Schneeschlette, wo n i ha gsäche choo. Si hand s Sitewendli abeloo und schored de letscht Schnee no zsemme mit erne Schufle. D Roß, wo so lang hand müese still stoh, hand gwöß efange chaalt überchoo!

«Und weischt», verzellt d Grosmueter no wiiter, «doozmool, wo n i mit em Grosvatter doo iizoge bi, ischt no di aalt ‚Stadtschriiberei‘ gstande. Die hät grad gäge d Neugaß und gäge s Chornhuus obere Fenschter gchaa. Gäge s Roothuus zue isch si aapaut gsii an aalte, graue Stroofftorm und a d Kanzlei vom Stadtschriiber. Dä hät früener sini Amtswonig doo gchaa, drom ischt üserem Huus de Namme ‚Stadtschriiberei‘ plebe bis uf de hütig Taag.»

*

«Im vieresächzgi hät me s Chornhuus abproche», verzellt d Grosmueter wiiter, «und s Johr droff d Metzg und s Maarttoor und de Stroffform. Erscht doo hät de Grosvatter chöne n e n Egghuus baue.»

«Aber worom hät me denn eigelech ales abgropft?»

«Jo lueg, de Stroffform mit dr Folterchammer und de Gfengnis hät me jo scho lang numme pruucht. Er hät grad vil Schatte ggee über de Maart und Platz verspeert. Und s Maarttoor hät halt au eng gmacht. Stell der voor, dä ganz Verchehr, wo s jetz hät, wie wäär dää dor das Toor dorechoo!»

«A d Metzg cha n i mi no guet erinnere», verzellt d Tante, «und a d Metzger, wo döt ghantiert hand. Si hand ali langi schwarz, fättegi Röck aagchaa — Schmotzrök häf me n ene gsait — useme Stoff, ehnlech wie Wachstuech. Weischt, doozmool hand ali Metzger vo dr Stadt doo drenn gmetzget und erni Stend gchaa. Die Ochse n und Saue hand öppe n en andere Läärme verfüert, wemme s tööt häf! Dor di ganz Metzg ischt inere Rinne n en Bach zwöschet de Metzgerstende doregflosse. Doo drii häf me s Bluet lauffe loo und ale n Uuroot, wo me gäärn fortgschwemmt häf. Und denn hand d Metzger au d Deerm und d Netz drenn gschweenkt. I sech s jetz no, wie si s amel wider suber usezoge n und ufghebet hand. S häf aber öppe nöd eso guet groche vo dene Fleischabfäll und Hüüte. Und Ratze n und Müüs häfs eis gchaa i däre Metzg henne! Wo me si denn abproche häf, send s am heiterhalle Taag über d Stroß gschweenzlet.»

«Nochane send d Metzgerstend is Tuechhuus öbere choo; s Schlacht-huus ischt halt eerscht spööter paut worde», prichtet d Mueter. «Und au im Tuechhuus henne häfs denn chöne voorcho, daß eim grad e Muus über de Chopf ggumpet ischt, wemme sich döt versteckt und e guets Plätzli gchaa häf.»

Vonere Sant Galler Börgerpaschteete

D Tante get d Schunggeplatte nomel omme: «Londs eu schmecke! I cha grad wider go abschniide, Aber spared o nochli Appetit för nochane, för d Hoptsach!»

D Hoptsach! Mer wössed ali, wa das ischt: e n ächti Sant Galler Börgerpaschteete. Die gets no eimool im Johr; aber si ghöört zum Sing-oobet wie d Achteli oder de Woorschütchraanz zur Wienacht und di gföllt Gans zum Neujahr. Scho am Nomittaag ha n i dr Tante zueglueget, was si mit dr Paschteete gmacht häf vor em Bache. De Teckel, wo si us em Putterteig oordlech tönn usgwalet häf, ischt uf dr Fölli gläge. A einer Stell ischt er no nöd fescht an Rard anegmacht gsii; doo häf d Tante mit volle Bagge n ineploose, bis si ganz en güggeliroote Chopf überchoo häf. Debii ischt de Teckel langsam i d Hööchi ggange. Denn häf si tifig mit de Finger s Loch zueghebet und de Teig vom Poort über de Teig vom Teckel anetrockt, miteme Pinsel no e chli Eigääl droffgstreche und di upplode Paschteete schnäll is heiß Oferohr inegschopft.